

Odvetniška družba Čeferin, o.p., d.o.o.

Law Firm Čeferin

Naš znak:

Tbborska 13
1290 Grosuplje
Slovenija
www.cefirin.si

KOMISIJA ZA PREPREČEVANJE KORUPCIJE
Dunajska cesta 56

1000 LJUBLJANA

Številka: 0603-10/2012-109

ZAVEZANEC: ZORAN JANKOVIČ, [REDACTED] ki ga zastopa:

IZJASNITEV

GLEDE NAVEDB V

OSNUTKU UGOTOVITEV KOMISIJE ZA PREPREČEVANJE
KORUPCIJE O KONKRETNEM PRIMERU
(nadzor nad premoženjskim stanjem zavezanca Zorana Jankoviča)

zavczanca

1x

pooblastilo priloženo

Zavezanec skladno s pozivom številka 0603-10/2012-109 Komisije za preprečevanje korupcije ter skladno z določilom sedmega odstavka 13. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (v nadaljevanju: ZIntPK) podaja sledečo pravočasno

izjasnitev o osnutku ugotovitev o konkretnem primeru – Nadzor nad premoženjskim stanjem zavezanca Zorana Jankovića

ter naslovnemu organu predlaga, da postopek v delu, ki se nanaša na zavezanca, ustavi.

Obrazložitev:

I.

Uvodoma je potrebno izpostaviti, da je o predmetni zadevi že odločilo Vrhovno sodišče RS v sodbi z opr.št. I Up 308/2014.

Zavezanec pri tem opozarja na tč. 11 sodbe Vrhovnega sodišča RS, ki se glasi:

Pravilno je stališče sodišča prve stopnje v izpodbijani sodbi, da Zaključno poročilo ni akt iz 2. člena ZUS-1. O tem vprašanju je svoje stališče Vrhovno sodišče že sprejelo v svojem sklepu I Up 200/2013 z dne 9. 5. 2014, ki je pravnomočen, in pri tem stališču vztraja. Gre torej za akt iz prvega odstavka 4. člena ZUS-1.

Iz navedenega izhaja, da Zaključno poročilo, ni upravni akt v smislu določila 2/2 ZUS-1 temveč gre za akt iz 4/1 člena ZUS-1. V konkretnem primeru torej uporaba določila 64/3 člena ZUS-1 (citirano spodaj) ni uporabna ter vodenje ponovljenega postopka v predmetni zadevi ni dopustno.

64/3 člen ZUS-1 se namreč glasi:

»Če sodišče upravni akt odpravi, vrne zadevo organu, ki je upravni akt izdal, v ponoven postopek, v primeru iz 1. točke prvega odstavka tega člena pa pošlje zadevo v odločitev pristojnemu organu. Glede na vsebino zadeve lahko sodišče odpravi tudi druge akte, izdane v postopku izdaje izpodbijanega upravnega akta. Zadeva se vrne v stanje, v katerem je bila, preden so bili odpravljeni upravni akti izdani.«

Iz zgoraj navedenega jasno izhaja, da predmetno določilo velja le za ti. upravne akte iz 2/2 člena ZUS-1 in ne ta akte iz 4/1 člena ZUS-1 kot je to konkretni primer.

Tudi sicer zavezanec od 20.03.2013 dalje ni več predsednik parlamentarne stranke, v posledici česar je potrebno postopek zoper njega ustaviti. V konkretnem primeru je namreč naslovni organ na seji senata dne 19.01.2012 sprejel sklep o izvedbi nadzora nad premoženjskim stanjem predsednikov parlamentarnih strank. Iz navedenega tako sledi, da je naslovni organ zoper zavezanca vodil postopek v svojstvu predsednika parlamentarne stranke.

Glede na dejstvo, da Zoran Janković od 20.03.2013 ni več predsednik parlamentarne stranke, vodenje postopka zoper njega ni več dopustno! V podobni zadevi sta Evropska pravna fakulteta v Novi Gorici ter tudi [REDACTED] izdelala pravno mnenje, ki potrjuje pravna naziranja zavezanca.

DOKAZ:

- sodba Vrhovnega sodišča RS opr.št. I Up 308/2014
- odstopna izjava z dne 20.03.2013
- pravno mnenje [REDACTED]
- pravno mnenje Evropske pravne fakultete

2.

Izpodbijano zaključno poročilo je bilo sprejeto na podlagi 3. točke 2. člena in 23. alineje 12. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (Uradni list RS, št. 69/11 – uradno prečiščeno besedilo, v nadaljevanju: ZIntPK) ter ob upoštevanju določb 32.–37. člena Zakona o preprečevanju korupcije (Uradni list RS, št. 2/04, v nadaljevanju: ZPKor) za čas do 05.06.2010 oziroma določb 41. – 45. člena ZIntPK za čas po 05.06.2010.

Glede na dejstvo, da je bil postopek nadzora v konkretnem primeru pričet po uveljavitvi ZIntPK, je tako potrebno v konkretnem primeru v celoti uporabiti njegove procesnopravne kot tudi materialnopravne norme. Iz prehodnih in končnih določb ZIntPK namreč ne izhajajo, da bi imela KPK še pravico uporabljati določila ZPKor, saj se postopek nadzora ni začel že pred uveljavitvijo ZIntPK (84. člen ZIntPK). Iz navedenega sledi, da je bilo v konkretnem primeru materialno pravo zmotno uporabljeno!

Nadalje je potrebno opozoriti, da nadzor nad premoženjskim stanjem urejajo določila 41. do 47. člena ZIntPK.

ZIntPK v prvem odstavku 41. člena določa zavezanca za prijavo premoženja, in sicer (citirano):

»Zavezanci po tem poglavju so: poklicni funkcionarji, nepoklicni župani in podžupani, uradniki na položaju, poslovodne osebe, osebe, odgovorne za javna naročila, uradniki Državne revizijske komisije za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljnjem besedilu: Državna revizijska komisija) in državljani Republike Slovenije, ki opravljajo funkcijo v institucijah in drugih organih EU ter drugih mednarodnih institucijah, na katero so bili imenovani ali izvoljeni na podlagi napotitve ali predloga Vlade Republike Slovenije oziroma Državnega zbora, in njihova dolžnost prijave premoženjskega stanja ni drugače urejena z akti institucije in drugih organov EU ali drugih mednarodnih institucij, za katero opravljajo funkcijo.«

Iz navedenega tako jasno sledi, da zavezanec nekoč v svojstvu predsednika parlamentarne stranke Pozitivna Slovenija, ni zavezanec za prijavo premoženja ter v tem svojstvu kršitev kot

izhajajo iz izpodbijanega poročila niti ni mogel zagrešiti. Iz navedenega sledi, da je KPK pri sprejemu in objavi izpodbijanega poročila presegla svoje pristojnosti, in sicer v delu ko zavezanca obravnava kor predsednika parlamentarne stranke.

Na tem mestu je nadalje potrebno izpostaviti, da je zavezanec zadnjo celovito prijavo premoženja podal dne 20.01.2012!

V zvezi s tem iz določila prvega odstavka 45. člena ZIntPK izhaja (citirano):

»Če komisija na podlagi podatkov o premoženjskem stanju ali na podlagi drugih podatkov ugotovi, da se je premoženje zavezanca, od zadnje prijave nesorazmerno povečalo glede na njegove dohodke iz opravljanja funkcije ali dejavnosti, ki jo sicer opravlja v skladu z določbami in omejitvami iz tega in drugih zakonov ali pa da vrednost njegovega dejanskega premoženja, ki je osnova za odmero davčnih obveznosti, znatno presega prijavljeno vrednost premoženjskega stanja, pozove zavezanca, da najkasneje v 15 dneh pojasni način povečanja premoženja oziroma razliko med dejanskim in prijavljenim premoženjem.«

ter nadalje iz petega odstavka istega člena:

»Če komisija utemeljeno sumi, da se je premoženje zavezanca iz prvega odstavka tega člena znatno povečalo, pa za to povečanje zavezanec ni podal utemeljenega pojasnila, hkrati pa obstaja utemeljena nevarnost, da bo zavezanec s tem premoženjem razpolagal, ga skrnil ali odtujil, lahko komisija državnemu tožilstvu ali pristojnemu organu s področja preprečevanja pranja denarja, davkov ali finančnega nadzora predlaga, da ta v okviru svojih zakonskih pristojnosti ukrene vse potrebno za začasno zaustavitev transakcij ali zavarovanja denarja in premoženja z namenom odvzema protipravno pridobljene premoženjske koristi oziroma denarja in premoženja nezakonitega izvora.«

Iz zgoraj citiranega določila izhaja dvojce zelo pomembnih dejstev, in sicer (prvič), da lahko KPK ugotavlja le sledeče:

- ali se je premoženje zavezanca, od zadnje prijave nesorazmerno povečalo glede na njegove dohodke iz opravljanja funkcije ali dejavnosti, ki jo sicer opravlja v skladu z določbami in omejitvami iz tega in drugih zakonov;
- ali vrednost njegovega dejanskega premoženja, ki je osnova za odmero davčnih obveznosti, znatno presega prijavljeno vrednost premoženjskega stanja;

ter (drugič), da ZIntPK pravne podlage za izdelavo zaključnega poročila ali kakršnegakoli drugega pravnega akta ne daje.

Iz navedenega jasno sledi, da je KPK pri svojem delovanju grobo prekorčila zakonska pooblastila ter sprejela tudi povsem arbitrarno odločitev. KPK namreč pri sprejemu izpodbijanega poročila ni ugotavljala, ali se je premoženje zavezanca od zadnje prijave (20.01.2012!!) nesorazmerno povečalo niti tega, ali vrednost njegovega dejanskega premoženja, ki je osnova za odmero davčnih obveznosti, znatno presega prijavljeno vrednost premoženjskega stanja. Ravno nasprotno KPK je v konkretnem primeru od zavezanca

zahtevala dokazovanje izvora svojega premoženja od prve in ne od zadnje prijave dalje, in sicer po načelu obrnjenega dokaznega bremena.

Izpodbijano zaključno poročilo temelji na ugotovitvah, kot so citirane spodaj:

1. da je zavezanec v času opravljanja funkcije župana in poslanca v nadzorovanem obdobju med 17. 11. 2006 in 24. 5. 2012 večkrat kršil ZPKor in od 5. 6. 2010 dalje tudi določbe ZIntPK o obveznosti sporočanja podatkov o svojem premoženjskem stanju s tem, ker komisiji:

a) ni prijavil v zakonskem roku

lastništva dela nepremičnin (gozd, štiri parc. št. v k.o. Rudnik), ki jih je imel v lasti že leta 2006 in bi jih zato moral po 37. členu ZPKor prijaviti komisiji že s prvim obrazcem za poročanje, ki ga je oddal leta 2006; te nepremičnine je zavezanec prijavil šele v predvolilnem obdobju leta 2011;

lastništva vrednostnih papirjev, in sicer 980 delnic Luke Koper, ki bi jih moral po 37. členu ZPKor prijaviti najpozneje v 30 dneh po prejemu dohodninske odločbe za leto 2007; te vrednostne papirje je zavezanec prijavil šele v predvolilnem obdobju leta 2011.

b) sploh ni prijavil

lastništva in poslovanja z vrednostnimi papirji KRKE v obdobju od leta 2007 do leta 2009, katerih vrednosti so presegale mejno vrednost za poročanje o spremembah premoženjskega stanja skladno z drugim odstavkom 37. člena ZPKor;

razpolaganja z gotovino, položeno na transakcijski račun pri bankah v višini 29.500,00 EUR v letu 2007, kar je bil zavezanec skladno z drugim odstavkom 37. člena ZPKor dolžan sporočiti komisiji najpozneje v 30 dneh po prejemu dohodninske odločbe za leto 2007;

razpolaganje/pridobitev denarnih sredstev velikih zneskov, ki po ugotovitvah komisije izhajajo iz nakazil različnih pravnih oseb kot poplačilo dolga, kar je bil po ZPKor in od 5. 6. 2010 po ZIntPK dolžan storiti:

- v letu 2007 ni poročal sprememb denarnih sredstev v višini: 167.983,57 EUR;

- v letu 2008 ni poročal sprememb denarnih sredstev v višini: 631.449,71 EUR;

- v letu 2009 ni poročal sprememb denarnih sredstev v višini: 304.835,67 EUR;

- v letu 2010 ni poročal sprememb denarnih sredstev v višini: 361.609,82 EUR;

- v letu 2011 ni poročal sprememb denarnih sredstev v višini: 273.732,38 EUR.

2. da je zavezanec v času opravljanja funkcije župana in poslanca v nadzorovanem obdobju med 17. 11. 2006 in 24. 5. 2012 prejel več denarnih nakazil kot poplačilo dolga od različnih pravnih oseb v skupnem znesku najmanj 2,4 mio. EUR. Od tega je v štirih mesecih leta 2011 zavezanec kot končni prejemnik na svoj TRR prejel skupno 208.000,00 EUR iz zaporednega oz. verižnega prenakazovanja med računi gospodarskih subjektov v vplivnem krogu družine Jankovič, pri čemer je začetek denarne verige pri podjetju, ki posluje z Mestno občino Ljubljana, v kateri opravlja zavezanec javno funkcijo poklicnega župana.

Omenjene transakcije so zaradi načina, okoliščin, dinamike in zneskov obremenjene z izrazitimi korupcijskimi tveganji, tveganji, povezanimi z nedopustnim lobiranjem, in s tveganji za nasprotje interesov.

3. da se je zavezanec kot javni funkcionar zavedal oziroma bi se mogel in moral zavedati, da z opustitvijo dolžnega sporočanja sprememb/povečanja premoženja krši določbe prej veljavnega ZPKor in pozneje ZIntPK, s tem pa se izogibal nadzoru nad premoženjskim stanjem od za to pristojne institucije.

Uvodoma je potrebno pojasniti, da je zavezanec ob prvi prijavi¹ premoženjskega stanja na obrazcu PS-01 med drugim navedel tudi, da je imetnik terjatve do družbe ELECTA HOLDING d.o.o., in sicer v višini 1.884.300.000,00 SIT ter imetnik terjatve do družbe ELECTA INŽENIRING d.o.o. v višini 1.526.323.873,00 SIT. Pri tem je potrebno glede same vsebine sklenjenih posojilnih pogodb pojasniti, da je tožnik z družbo ELECTA INŽENIRING d.o.o. sklenil Pogodbo o dolgoročnem posojilu dne 20.12.2004, in sicer za znesek v višini 1.925.000.000,00 brezobrestno, pri čemer je bila zapadlost terjatve vezana na odpoklic. Dne 14.12.2004 pa je tožnik z družbo ELECTA HOLDING d.o.o. prav tako sklenil pogodbo o dolgoročnem posojilu za znesek 1.884.300.000,00 SIT, prav tako brezobrestno ter dogovorjenim datumom vračila 24.12.2014!

Zavezanec ob prvi prijavi svojega premoženjskega stanja res ni navedel lastništva pod tč. a) zgoraj, vendar je v zvezi s tem potrebno izpostaviti, da je zavezanec z dopisom z dne 29.11.2011² KPK obvestil, da je pri prvi prijavi premoženja naredil napako ter pomotoma ni navedel vseh zemljišč, ki se nahajajo okoli njegove hiše. Z istim dopisom je zavezanec KPK tudi obvestil o lastništvu vrednostnih papirjev KRKG Krka (20 delnic) ter LKPG Luka Koper (980 delnic). Glede vrednostnih papirjev KRKE je potrebno pojasniti, da je bila vrednost delnic KRKG Krka na dan 20.01.2012 (datum prijave premoženjskega stanja) po podatkih Ljubljanske borze 48,80 EUR. Glede na dejstvo, da ima zavezanec v lasti 20 delnic, to pomeni, da je njihova skupna vrednost znašala 976,00 EUR. Vrednost delnic LKPG Luka Koper pa je na dan 20.01.2012 znašala 7,39 EUR. Glede na dejstvo, da ima zavezanec v lasti 980 delnic Luke Koper, je njihova skupna vrednost znašala 7.242,10 EUR. Pri tem pa je potrebno pojasniti tudi to, da iz elektronskega obrazca za prijavo premoženjskega stanja (tč. 13) izhaja, da je bil zavezanec dolžan prijaviti le podatke o vrstah in vrednosti vrednostnih papirjev, če njihova skupna vrednost, v času prijave premoženjskega stanja, presega vrednost 10.000,00 EUR. Glede na dejstvo, da v konkretnem primeru citirani pogoj ni bil izpolnjen, so očitki v tej smeri povsem neutemeljeni. Prav tako so v konkretnem primeru v celoti zmotne in

¹ Navedeno pa kljub dejstvu, da takrat veljavni ZPKor dolžnosti prijave terjatev ni določal. 36. člen ZPKor je namreč določal, da podatki o premoženjskem stanju funkcionarja obsegajo podatke o njegovem celotnem premoženju in dohodkih, in sicer: o nepremičninah, o premičninah večje vrednosti, o poslovnih deležih in delnicah v gospodarskih družbah ter o drugih vrednostnih papirjih, o denarnih sredstvih pri bankah, hranilnicah in hranilno-kreditnih službah, o dolgovi, prevzetih jamstvih in drugih obveznostih ter o letnih dohodkih, ki so osnova za dohodnino.

² Skladno z določilom 39. člena ZPKor je bila KPK sicer zavezanca dolžna pozvati na dopolnitev prijave. 39. člen ZPKor je namreč v prvem odstavku določal: » Če funkcionar ne predloži podatkov iz 35. do 37. člena tega zakona v rokih, določenih s tem zakonom, ga komisija opozori in mu določi dodaten rok za izpolnitev obveznosti, ki ne sme biti krajši od 15 dni od dneva vročitve opozorila.«

pravno zgrešene navedbe KPK, češ da je zavezanec od leta 2006 dalje sistematično opuščal svojo zakonsko dolžnost celovite in pravočasne prijave premoženjskega stanja oziroma sprememb. Skladno z določili ZPKor (člen 39.) je bila namreč KPK dolžna zavezanca pozvati na dopolnitev prijave premoženja, v kolikor bi ocenila, da je bila prijava premoženjskega stanja zavezanca kakorkoli pomanjkljiva.

Nadalje je potrebno izpostaviti, da ZIntPK v svojih prekrškovnih določilih ne-prijavo ali nepravočasno prijavo opredeljuje kot prekršek, nikakor pa komisije ne upravičuje do izdelave poročila o ugotovitvah kršitev dolžnostnega ravnanja. Iz navedenega sledi, da je KPK pri izdelavi poročila v zvezi s tem grobo prekršila zakonsko podeljene pristojnosti.

Ne glede na navedeno pa je potrebno izpostaviti, da skladno z določilom 42. člena Zakona o prekrških (v nadaljevanju: ZP-1), postopek o prekršku ni dopusten, če pretečeta dve leti od dneva, ko je bil prekršek storjen. Ugotovitve ali boljše rečeno očitki zavezancu, da ni prijavil lastništva dela nepremičnin (gozd, štiri parc. št. v k.o. Rudnik), ki jih je imel v lasti že leta 2006 in bi jih zato moral po 37. členu ZPKor prijaviti komisiji že s prvim obrazcem za poročanje, torej zaradi poteka zastaralnega roka niso več dopustni. Enako velja za ugotovitve glede lastništva vrednostnih papirjev, in sicer 980 delnic Luke Koper, lastništva in poslovanja z vrednostnimi papirji KRKE v obdobju od leta 2007 do leta 2009, razpolaganja z gotovino, položeno na transakcijski račun pri bankah v višini 29.500,00 EUR v letu 2007 ter ugotovljenih sprememb denarnih sredstev, in sicer v delu, kjer je že nastopilo zastaranje.

V zvezi z očitki o gotovinskem poslovanju v letu 2007 (29.500,00 EUR) pa je potrebno navesti še, da je zavezanec v letu 2007 s svojega transakcijskega računa opravil tudi sledeče dvige gotovine (v EUR): 1.000,00 (05.01.), 1.000,00 (08.01.), 1.000,00 (15.01.), 1.500,00 (07.02.), 1.500,00 (10.02.), 2.000,00 (26.02.), 1.000,00 (06.03.), 500,00 (08.03.), 1.500,00 (19.03.), 1.500,00 (23.03.), 1.000,00 (30.03.), 2.000,00 (05.04.), 2.000,00 (18.04.), 1.000,00 (20.04.), 1.500,00 (26.04.), 1.000,00 (30.04.), 2.000,00 (05.05.), 1.000,00 (16.05.), 101.000,00 (17.05.), 2.000,00 (22.05.), 1.000,00 (28.05.), 1.000,00 (31.05.), 650,00 (01.06.), 1.500,00 (08.06.), 2.000,00 (11.06.), 1.000,00 (22.06.), 1.000,00 (27.06.), 16.000,00 (29.06.), 2.000,00 (06.07.), 2.000,00 (23.07.), 3.196,65 (25.07.), 400,00 (27.07.), 500,00 (02.08.), 2.000,00 (09.08.), 1.500,00 (18.08.), 2.000,00 (30.08.), 1.000,00 (06.09.), 3.000,00 (14.09.), 6.100,00 (19.09.), 1.500,00 (28.09.), 2.000,00 (08.10.), 10.000,00 (11.10.), 2.000,00 (18.10.), 4.000,00 (29.10.), 1.500,00 (08.11.), 2.500,00 (13.11.), 1.500,00 (29.11.), 100,00 (13.12.), 4.500,00 (17.12.), 1.500,00 (18.12.). Zavezanec je torej v letu 2007 opravil večje število gotovinskih dvigov, pri čemer polaganje presežkov nazaj na transakcijski račun ne more biti sporno, niti ni nenavadno. Zavezanec namreč posluje izključno preko svojega transakcijskega računa ter ne hrani gotovine doma, v sefu,.... Navedeno izhaja, med drugim, tudi iz prijav premoženjskega stanja, ko zavezanec navede, da ne razpolaga z gotovino, ki bi presejala vrednost 10.000,00 EUR.

Glede očitkov, da naj zavezanec ne bi poročal o spremembah denarnih sredstev pa je potrebno navesti, da je zavezanec v letih 2007-2012 na svoj transakcijski račun prejel sledeče prilive

denarnih sredstev, ki niso povezani z rednim osebnim dohodkom oziroma drugimi običajnimi prilivi, o katerih ni potrebno posebej poročati, in sicer:

- glede leta 2007 (vse v EUR) 13.06. 600.000,00;
- glede leta 2008 (vse v EUR) 16.05. 250.000,00, 21.11. 50.000,00;
- glede leta 2008 (vse v EUR) 21.01. 25.000,00, 06.02. (7.000,00), 12.2. (15.000,00) 26.02. (5.000,00, 31.03. (25.000,00) 21.04. (20.000,00), 21.04. (30.000,00), 03.06. (10.000,00), 16.06. (6.000,00), 14.07. (10.000,00), 28.09. (10.000,00), 12.10. (15.000,00), 19.10. (15.000,00), 09.11. (15.000,00), 19.11. (10.000,00), 08.12. (2.100,00), 10.12. (1.700,00), 17.12. (4.000,00), 24.12. (30.000,00);
- glede leta 2010 (vse v EUR) 18.02. (5.000,00), 01.03. (5.000,00), 10.03. (5.000,00), 19.03. (15.000,00), 06.04. (15.000,00), 15.04. (10.000,00), 21.04. (10.000,00), 14.05. (15.000,00), 27.05. (3.000,00), 02.06. (5.000,00), 17.06. (6.500,00), 24.06. (10.000,00), 30.06.2010 (10.000,00), 09.07. (10.000,00), 16.07. (10.000,00), 29.07. (8.000,00), 29.07. (2.000,00), 16.08. (10.000,00), 24.08. (2.200,00), 26.08. (3.000,00), 03.09. (5.000,00), 17.09. (6.000,00), 27.09. (10.000,00), 08.10. (5.000,00), 18.10. (4.000,00), 25.10. (8.000,00), 05.11. (3.000,00), 09.11. (3.000,00), 10.11. (2.000,00), 23.11. (23.000,00), 26.11. (50.000,00);
- glede leta 2011 (vse v EUR) 17.02. (10.000,00), 04.03. (3.950,00), 16.03. (15.000,00), 25.03. (2.000,00), 15.04. (40.000,00), 19.05. (35.000,00), 19.07. (8.000,00), 28.07. (15.000,00), 29.07. (5.000,00), 18.08. (5.000,00), 26.08. (100.000,00), 08.11. (8.000,00), 17.11. (5.400,00), 18.11. (5.000,00), 29.11. (550.000,00), 30.11. (100.000,00);
- glede leta 2012 (vse v EUR) 06.02. (30.000,00), 31.07. (20.000,00), 03.09. (10.000,00), 28.98. (20.000,00), 30.10. (20.000,00).

Vse navedeno je jasno razvidno tudi iz predloženih knjigovodskih kartic ter tudi iz preglednice 2007-2012, ki jo je pripravil zavezanec.

V zvezi z navedenim KPK navaja, da kljub temu, da se je realno premoženje zavezanca od njegove prve prijave premoženja komisiji leta 2006 letno spreminjalo v zneskih, ki presegajo več sto tisoč evrov, tega zavezanec ni nikoli sporočil komisiji.

Zavezanec glede na zgoraj navedeno pojasnjuje, da denarna sredstva, ki jih kot sporna označuje KPK, izvirajo iz naslova poplačila posojila družbi ELECTA INŽENIRING d.o.o., kot je to pojasnjeno že zgoraj. Zavezanec je terjatev do citirane gospodarske družbe prijavil že ob prvi prijavi premoženjskega stanja, kar v konkretnem primeru niti ni sporno. S poplačilom terjatve, ki je bila mimogrede tudi neobrestovana, na noben način ni prišlo do spremembe v premoženjskem stanju zavezanca. Tako izhaja tudi iz strokovnega mnenja KPMG. Vračilo posojila tudi na noben način ni imelo vpliva na osnovo za odmero davčnih obveznosti zavezanca, saj je bilo le-to podano brezobretno, kar je razvidno iz same posojilne pogodbe. V tej zvezi je celoti zgrešeno pravno razlogovanje, češ da terjatve ni mogoče enačiti z denarnimi sredstvi na transakcijskem računu. Pojem premoženje namreč ne obsega samo stvari (lastninske pravice na stvareh), temveč tudi druge (torej vse) premoženjske pravice, katerih

imetnik je lahko posameznik. Premoženska pravica je vsaka pravica, ki ima objektivno določljivo ekonomsko vrednost, torej katere vrednost je mogoče izraziti v denarju. Med premoženske pravice v tem pomenu torej med drugim, spadajo tudi obligacijske pravice (terjatve). Na drugi strani pa je med obveznosti posamezne osebe potrebno šteti vse njene obligacijske in druge denarne in nedelarne obveznosti do njenih upnikov. Na podlagi podatka o vrednosti premoženja posamezne osebe in višini njenih obveznosti lahko izračunamo čisto vrednost premoženja te osebe. Ta je enaka razliki med vrednostjo njenega premoženja in višino njenih obveznosti. Iz povedanega jasno sledi, da zaradi poplačila terjatve zavezanca ni prišlo do kvantitativne razlike v višini čistega premoženja zavezanca, zaradi česar so očitki o neprijavi povečanja premoženja v celoti zgrešeni.

KPK nadalje ugotavlja tudi, da tekoča poraba zavezanca bistveno presega višino njegove plače oziroma dohodkov, ki jih prejema kot župan MOL. Ter nato nadaljuje, da navedeno samo po sebi sicer ni sporno, če ni obremenjeno s korupcijskimi tveganji in ima funkcionar neodvisen in transparenten dodaten vir premoženja. V konkretnem primeru pa naj bi glavni premoženja in prihodkov zavezanca predstavljalo prav vračanje dolga zavezancu na podlagi posojilne pogodbe med družinskim podjetjem Electa in zavezancem, pri čemer podjetja v vplivnem krogu Electe znaten del poslov opravljajo v povezavi z nepremičninami na območju Mestne Občine Ljubljana. Dodatno je ugotovljeno, da posredni ali neposredni vir poplačil dolga zavezanca v določenem delu predstavlja tudi podjetje, ki veliko posluje z MOL.

Zavezanec zgoraj citirane trditve prereka kot neresnične. Ne drži namreč trditve, da zavezanec ne razpolaga z neodvisnim in transparentnim dodatnim virom premoženja. Kot že večkrat pojasnjeno, je zavezančev dodatni vir premoženja posojilna pogodba iz leta 2004, ki jo je zavezanec tudi prijavil ob prvi prijavi svojega premoženskega stanja. Očitki o tekoči porabi, ki presega višino plače se glede na znan dodatni vir financiranja življenjskih potreb, izkažejo kot povsem neutemeljeni. KPK skuša dodatni vir premoženja »očrnuti« z navedbami o tem, da Electa, ki zavezancu vrača premoženje, opravlja posle v povezavi z nepremičninami na območju Mestne Občine Ljubljana, a dlje od teh očitkov, navedbe KPK ne sežejo. Na podlagi navedenega pa na prav noben način ni mogoče zaključiti, da je dodaten vir premoženja obremenjen s korupcijskimi tveganji. Tako pavšalen in nedorečen očitek namreč ne more zdržati teze obremenjenosti s korupcijskim tveganjem. Te teze ne more podkrepiti niti trditve komisije o tesni časovni povezanosti med doseganjem limita na trž zavezanca, odhodki podjetja GREP d.o.o., ki posluje z MOL, in prihodki na osebni TRR zavezanca.

Da so »ugotovitve« KPK v celoti zmotne pa jasno izhaja tudi iz strokovnega mnenja KPMG, ko le to na zastavljeno vprašanje pooblaščenec zavezanca poda jasne odgovore, in sicer:

Vprašanje št. 4:

Družba Grep je imela na svojem računu 627.486,93 EUR predno je dne 19.8.2011 prejela sredstva s strani MOL, s katerim je poslovno sodelovala. Družba Grep je dne 26.8.2011 znesek v višini 500.000 EUR posodila družbi Baza Dante. Naša stranka je nato prejela vračilo na podlagi asignacijske pogodbe od družbe Electa. Ali iz opisanega dejanskega stanja izhajajo okoliščine, ki bi nakazovale na to, da je naša stranka

pridobila del sredstev MOL preko družbe Grep in Baza Dante, pri čemer poudarjamo, da je Baza Dante že vrnila družbi Grep posojilo v višini 1 mio EUR skupaj s pripadajočimi obrestmi?

Iz opisanih okoliščin razumemo, da je družba Grep poleg svoje osnovne dejavnosti viške denarnih sredstev posojala drugim družbam. Z vidika ekonomske teorije in tudi prakse lahko privzamemo, da je običajno, da med gospodarskimi družbami prihaja tudi do sodelovanja na področju financiranja. Pri tem je z vidika skrbnosti gospodarjenja s sredstvi neke gospodarske družbe potrebno paziti na to, da se zagotavlja, da so ustrezno obvladovana prevzeta tveganja in da se s tovrstnimi aktivnostmi realizira ustrezna stopnja donosa. Iz prejete dokumentacije izhaja, da je družba Grep posojala viške denarnih sredstev poleg družbi Baza Dante tudi drugim družbam in da dajanje posojil v družbi Grep ni bila neobičajna praksa.

Kot izhaja iz zgoraj navedenega, je družba Grep razpolagala z dovoljšnimi sredstvi na transakcijskem računu, ki so ji omogočali odobritev posojila družbi Baza Dante že nekaj dni pred tem, ko je prejela sredstva s strani MOL. Posojilo je bilo realizirano po prejemu sredstev s strani MOL. Iz opisanega izhaja, da bi družba Grep tudi brez prejetih sredstev s strani MOL lahko odobrila posojilo in odobritev posojila ni bila vezana na prejem sredstev s strani MOL. Iz vsega navedenega jasno izhaja, da so navedbe, da naj bi sredstva MOL predstavljala vir, s katerim je družba Grep dejansko financirala posojilo družbi Baza Dante, v celoti neutemeljene.

Navedeno tudi jasno izhaja iz priloženih izjav [redacted] in [redacted].

Tudi sicer je potrebno izpostaviti, da so ugotovitve KPK povsem pavšalne, saj nakazujejo na resen sum kršitve, dlje od tega ne gredo. Pri tem pa je potrebno opozoriti tudi na problematiko dokaznih standardov.

Dokazni standard označuje kvaliteto dokazovanja posameznega dejstva. Praviloma se v slovenskem upravnem pravu zahteva dokazni standard gotovosti (približno 90-odstotna verjetnost oziroma odsotnost razumnega dvoma). ZUP dokaznega standarda sicer izrecno ne določa, saj v prvem odstavku 138. člena določa samo to, da je treba pred izdajo odločbe ugotoviti vsa dejstva in okoliščine, ki so za odločitev pomembne. Izjemoma lahko procesno pravo procesno ravnotežje določi drugače in za dokazovanje zadošča že verjetnost (nadpolovična verjetnost). Tako ZUP kot sistemski procesni predpis v 144. členu taksativno določa primere, ko se dejstva ugotavljajo v skrajšanem postopku. Med drugim v 3. točki prvega odstavka 144. člena določa, da se lahko v zakonsko določenih primerih dejstva ugotavljajo z dokaznim standardom verjetnosti in z manj procesnimi kaveklarni v skrajšanem ugotovitvenem postopku. Kar zadeva zakonsko podlago glede dokaznega standarda, je tako z gotovostjo mogoče skleniti le to, da se dokazni standard verjetnosti uporablja izključno v zakonsko določenih primerih (kot izjema). Sicer pa mora biti ta standard višji. Resen sum kot to navaja tožena stranka pa prav gotovo ne nakazuje višine dokaznega standarda gotovosti.

KPK se v zvezi z navedenim sklicuje na pravilo o obrnjenem dokaznem pravilu, ki naj bi veljalo tudi v davčnem postopku. V konkretnem primeru je mogoče povleči vzporednice z določilom petega odstavka 68. člena Zakona o davčnem postopku (v nadaljevanju: ZDavP-2), po katerem lahko davčni organ, kadar ugotovi, da zavezanec - fizična oseba razpolaga s sredstvi za zasebno potrošnjo, vključno s premoženjem, ki precej presega dohodke, ki jih je davčni zavezanec napovedal, ali če je davčni organ na drugačen način seznanjen s podatki o sredstvih, s katerimi razpolaga davčni zavezanec - fizična oseba oziroma s trošenjem davčnega zavezanca - fizične osebe ali s podatki o pridobljenem premoženju davčnega zavezanca - fizične osebe, se davek odmeri od razlike med vrednostjo premoženja (zmanjšano za obveznosti iz naslova pridobivanja premoženja), sredstev oziroma porabo sredstev in dohodki, ki so bili obdavčeni, oziroma dohodki, od katerih se davki ne plačajo. ZDavP-2 torej določa, da se davek odmeri s pomočjo nepojasnjene potrošnje oziroma prirasta premoženja. Zakon nato v šestem odstavku 68. člena določa, da se davčna osnova zniža, če zavezanec dokaže, da je nižja.

V zvezi s tem je potrebno opozoriti na prispevek: Primerjalnopravni pregled na aktualna vprašanja davčnega ugotovitvenega postopka: Aleš Kobal, Aleksander Pevec, Podjetje in delo 2012 (gornja odstavka citirana po slednjem, v katerem avtorja utemeljeno opozarjata, da če se torej od zavezanca zahteva višji dokazni standard po šestem odstavku, bi tudi za davčni organ moralo veljati, da natančno ugotovi nepojasnjeno potrošnjo oziroma prirast premoženja po petem odstavku 68. člena. V nasprotnem primeru se lahko celo zgodi, da davčni organ ugotovi dejstvo nepojasnjene potrošnje ali prirasta premoženja z nižjim standardom, sam pa nato od zavezanca dosledno zahteva višji standard, s čimer za slednjega dokazovanje postane probatio diabolica.

Iz navedenega torej sledi, da pavšalne ugotovitve o korupcijskih tveganjih in nezakonitem poslovanju zavezanca ne zadoščajo, niti ob uveljavljenem pravilu obrnjenega dokaznega bremena.

DOKAZ:

- pogodba o dolgoročnem posojilu z dne 20.12.2004
- pogodba o dolgoročnem posojilu z dne 14.12.2004
- knjigovodska kartica za leto 2013
- knjigovodska kartica za leto 2012
- knjigovodska kartica za leto 2011
- knjigovodska kartica za leto 2010
- knjigovodska kartica za leto 2009
- knjigovodska kartica za leto 2008
- knjigovodska kartica za leto 2007
- obrazec za prijavo premoženjskega stanja
- obrazec za prijavo premoženjskega stanja funkcionarjev
- izpis vrednosti delnic za KRKG Krka ter LKPG Luka Koper
- dopis tožnika toženi stranki z dne 29.11.2011
- preglednica 2007-2012

- strokovno mnenje KPMG
- zaslisanje zavezanca Zorana Jankoviča, vabiti na naslov [REDACTED]
- izjava [REDACTED] [REDACTED]
- sodna poravnava v postopku z opr.št. P 56/2014-III
- kot doslej

ZORAN JANKOVIĆ

sklepno:

Iz vsega zgoraj navedenega jasno izhaja, da nadaljevanje postopka naslovnega organa zoper zavezanca Zorana Jankoviča ni več dopustno zaradi učinka »res iudicata« sodbe Vrhovnega sodišča RS z opr.št. I Up 308/2014, ki je dokončno odpravilo Zaključno poročilo o nadzoru nad premoženjskim stanjem predsednikov parlamentarnih strank ter po drugi strani zaradi dejstva, da Zoran Janković od 20.03.2013 dalje ni več predsednik parlamentarne stranke.

Izpodbijano Zaključno poročilo je v celoti neutemeljeno tudi po vsebini, saj pri zavezancu ni podan očitani sum korupcijskih tveganj, kot izhaja iz zgornjih pojasnil in predloženih dokazil.

ZORAN JANKOVIĆ

Grosuplje, dne 24.09.2015

PRILOGA:

- pooblastilo
- sodba Vrhovnega sodišča RS opr.št. I Up 308/2014
- odstopna izjava z dne 20.03.2013
- pogodba o dolgoročnem posojilu z dne 20.12.2004
- pogodba o dolgoročnem posojilu z dne 14.12.2004
- knjigovodska kartica za leto 2013
- knjigovodska kartica za leto 2012
- knjigovodska kartica za leto 2011
- knjigovodska kartica za leto 2010
- knjigovodska kartica za leto 2009
- knjigovodska kartica za leto 2008
- knjigovodska kartica za leto 2007
- obrazec za prijavo premoženjskega stanja
- obrazec za prijavo premoženjskega stanja funkcionarjev
- izpis vrednosti delnic za KRKG Krka ter LKPG Luka Koper
- dopis tožnika toženi stranki z dne 29.11.2011

- preglednica 2007-2012
- strokovno mnenje KPMG
- izjava [redacted] in [redacted]
- sodna poravnava v postopku z opr.št. P 56/2014-III
- pravno mnenje [redacted]
- pravno mnenje Evropske pravne fakultete